

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 747 Ίδιοιότης—Διευθυντής Χ. ΚΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Δευτέρα 23 Μαρτίου 1931

ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΟΣ

Η άβασίλευτος Δημοκρατία, έφ' όσον, υπό τό όνομα της Δημοκρατίας, δέν κρύπτεται σατραπική τις ή λιγαρχία, μοιραίως εξέλισσεται προς τόν Κομμουνισμόν ή προς τό κομμουνιστικόν πνεύμα. Είδη και ό που οι άβασίλευτοι δημοκρατικοί δέν ζητούν έφ' έαυτών τόν πρόσ τόν Κομμουνισμόν, δούμον, ώς μόνον συγχρονωτέραν ιδιολογικήν της Δημοκρατίας αντίθεσιν προς τόν θεσμόν της Βασιλείας, ήθελώς τούς υποχρεώνει προς τό τό ή ραγδαία επιχειρηματολογία του κομμουνισμού, ό όποιος αποδεικνύει εις αυτούς άνα πάσαν στιγμήν και κάτω από τήν αξιοτιμονύτην των ότι ή Έλευθερία και ή ισότης, ή προκηρύσσει τό δημοκρατικόν Εύαγγέλιον, δέν κερδίζουν τίποτε εκ της κατάρτησως του Βασιλείως, έφ' όσον και εις τήν άβασίλευτον Δημοκρατίαν ύπάρχει δουλεία οίκονομική και οίκονομική άνισότης. Έτι ειδικώτερον, ή ιδιότης μας άβασίλευτος Δημοκρατία, γνήθισα και ύφισταμένη ούχί φυσιολογική, άλλ' εκ κομματικού πείσματος και κομματικών ύστερολογισμών, εύρίσκει εις τήν άναπόσπαστον άνάγκην να δημοσιοποιή εις έαυτήν μέν ιδεολογικήν έδωλογοίαν, να παρυσάσση εις τόν έλληνικόν Κοσμόν και τό ίδιον της, τό καλείτερον, τό προσθευτικώτερον. Έχει άνάγκην να κινή τον Αχόνεικόν της. Διότι Δημοκρατία, άνευ λαού, είναι κάτι ιδεολογικώς άκατανόητον, άλλά και τό πρακτικώς άπροσφαλές και άφήμερον. Έντεύθε, ή από πολλού σημειούμενη ροπή της διενελετικής Δημοκρατίας, ροπή συναφιστάτη με τό Κομμουνισμόν, ροπή εξαλαμδάνουσα τήν λεγομένην «λαϊκήν πολιτικήν» ώς επί ταξιν παντός πλούτου και πάσης ιδιοκτησίας. Ας υί-

οθετήσθ ή Έλληνική Δημοκρατία, άνευ περιστροφών, τό καθαρόν και άπόλυτον κομμουνιστικόν πρόγραμμα. Διότι ό καθάρος Κομμουνισμός έχει, επί τέλους, τό τό καλόν ότι, άναγνωρίσας τήν διαίρεσιν των ανθρώπων, εις πτωχούς και πλουσίους, ώς ένα παραγωγικόν, φυσικόν νόμον, εκ του όποιου σιτίζονται όχι μόνον οι δεύτεροι, άλλά και οι πρώτοι, κάμνει τούς πτωχούς πλουσίους και τούς πλουσίους πτωχούς, χωρίς διαμίσους προσπαθείας άκριδοδικαίων ίσοροπήσεων. Οίλει άνατροπήν μιάν κοινωνικήν συνθέσιν, άδύνατον, άν καλώς ή κακώς, χωρίς διαλύσιν της Κοινωνίας εις τάς έξ ή συντέθη. Έφ' ή νόθος κοινωνική κατάρτησις, τήν όποιαν δημοσιοποιή ή Έλληνική Δημοκρατία, προσπαθούσα να σταταί ως προσθευτική μέν άπέναντι του βασιλικού θεσμού, ως συντηρητική δε άπέναντι του κομμουνιστικού Εύαγγελίου, δημοσιοποιεί τό χειρότερον είδος της άναρχίας, τήν άναρχίαν όχι τής άνατροπής, άλλά της διασάλευσως με αποτέλεσμα μέγαν καταστροφήν πρωτόυσαν, οίκονομικήν δυσπραγίαν, άπειλούσαν εις έαυτού με πλήρη μαρτυριών τάς τε εύπόρους και άπόρους κοινωνικάς τάξεις.

Η μόνη διαφορά της άβασίλευτης και άβασίλευτου Δημοκρατίας είναι ότι, εις αυτής ταύτης της φύσεως των συναφών πραγμάτων, ή δεύτερα είναι έντεθειμένη εις τόν κομμουνιστικόν κίνδυνον, χωρίς τάς ιδεολογικάς εύκολίας και χωρίς τα όργανικά προύργια, με τά όποια είναι όπλισμένη ή πρώτη άπέναντι των άνατροπικών ρευμάτων της σημερινής εποχής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ ΡΑΝΤΟΣ
Υποστράτηγος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η «ΒΑΚΗΤ» επανέλαβε τήν πολιτικήν της έναντίον του Πατριαρχείου, ύποστηρίζουσα ότι ό Πατριάρχ-

χος, τόν όποιον αποκαλεί μήτε—παπά, φυγαδεύει τούς στρατευόμενους. Πρόκειται περί άποφοίτων της Θεολογικής Σχολής, οι όποιοι άναχώρησαν, έφοδιασμένοι με κανόνι κα διαβήτημο!

Η «Βακήτ», συνεχίζουσα τήν έπίθεσιν της κατά του Πατριαρχείου, έπικαλείται, ως φυσικόν της σύμμα-

χον εις τήν άνθελληνικήν έκστρατείαν της, τήν «Έλευθερίαν» ήθηναϊκήν έφημερίδα «Έλευθερον Βήμα». Καί, άναδημοσιεύουσα, διά μεγάλων στοιχείων, τηλεγράφημα της έλληνοφώνου ταύτης έφημερίδος εις τό όποιον όδιορισμός του Ράτσου εν Εύρώπη Έξάρχου χαρακτηρίζεται ως η άξισ πολιτική και κατακρίνεται ή στάσις του Πατριάρχου, διαρωτίζεται εύλόγως: «Τί περισσότερο λέγομεν ή μείζον;» Φαίνεται, λοιπόν, ότι εις τάς τελευταίας έλληνοτουρκικάς συμφωνίας συμπεριλαμβάνεται και ή σιωπηρά ύποχρως του Τύπου των Φελευθέρων όπως παρέχει όπλα κατά της Ελλάδος εις τούς εν Άγκυρ άμόφρονες.

ΤΟ Δημοτικόν Συμβούλιον συζητεί τό νέον Προ-υπολογισμόν του Δήμου Ιωαννιτών, υπό τό πνεύμα ύποσηρώ. Οι όνομιών. Πολλά κοινά μειώνεται, εν εις και οι πρόσ τόν έγγράμιον Τύπον παροχαί του Δήμου, ό δε έγγράμιος «Κήρυξ» έσπαθό εις όλους μή περικοπούν οι μοιθοί των δημοτικών Υπαλλήλων, βέβαιος εκ των προτέρων ών, ότι ούδεμία περιποίη μισθών θα γείη. Ούτω αυτοχειροτονείται ό Διευθυντής του ως προϊστάτης και σωτήρ των δημοτικών υπαλλήλων. Σε ποιους τά που ής αύτά, ώμεί;

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ό άγροτικός Διανομέυς Ζήτω Λίξιος Διότος να τά βάνη με τόν κ. Χρήστον Τσίταν, του Καλοχωρίου, να μην του πηγαίην εις έφημερίδας και τά γράμματά του, άφίνενα, αύτά οδ άλλους στο χωριό, και να μην παίρη τήν άλλην λογαφία του. Επειρωθή ήδη αύτός ό περιφημος άγροτικός Διανομέυς για δεύτερη φορά με έκαιοντάς τον πρόστιμον και ένα άκόμα του χρειάζεται για να πάη στο σπίτι του. Ο άδικούμενος φορολογούμενος πολίτης κ. Χ. Τσίτας άνεφέρθη αύτο προσώπως προς τήν Διεύθυνσιν του Ταχυδρομείου Ιωαννίνων έναντίον του, μάλιστα τόν κατήγγειλε ότι έπιδε κάποιον έργαζόμενον εις τήν γραμμήν Ιωαννίνων—Ηγουμένεως να του πάη 5 δραχμές, ιδιαιτέρως διά γράμματα, τά όποια του έδωκε έκείνος γραμματοσημασμένα.

ΚΑΤ' έπίσημα τηλεγραφήματα εις Αθηνών έπαρτώθησαν οι διαπραγματεύσεις της συνάψεως εν Λονδίνο του Παραγωγικού Δανείου εις 3 εκατομμυρίων και 440 χιλιάδων λίρων, αντί των 8 εκατομμυρίων, που έπρόκειτο τό όποιον θα έκδοθή σύγχρονως εν Άγγλία, Ολλανδία, Σουηδία, Ελβετία και Ελλάδα! Πρώτη φηρόν διανέμεται ένα τόσον μικρό ποσόν δάνειον μεταξυ πάντες χωρικών Άγορών!

Τό δάνειον αύτό συνήθη με τήν έκδόσως 82 και 6 έτών τόκον και χρόνον έξοφλήσεως 40 έτών.

Ο BENIZEΛΟΣ άπεκάλυψεν ότι ό άνάδοχος της Οδοποιίας Μακρης έχρησιμοποiei ποσοστών εκ 3 τ. ές 100 εις πέντε μοίρας, φροντίσας διά τήν σύναψιν της Συμβάσεως Οδοποιίας, έτότισεν ότι τά έργα θα συνεχισθών μετά τήν σύναψιν του παραγωγικού Δανείου, και έδήλωσεν ότι ή Κυβέρνησις, όπως μή επαναληφθών αι άδοχημείαι, θα ύποβάλη νομοσχέδιον δι' αύτά θα θεωρηται άκυρος και άνήθικος πσσα Σύμβασις, ύπογραφομένη μετά του Δημοσίου, ήτις θ' άνεγνώριζε μεσάζοντες.

Πολύ άργά τά έμαθς αύτά ό μέγας Πηδαλιούχος μας!

ΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝ με τήν Υψηρότητα του Γραφείου του Τύπου, του Υπουργείου των Έξωτερικών, τό όποιον τόσον άδρόως πληρόνεται άπό τό Δημοσίον Ταμείον! Δί πλείσται των ειδήσεων του περιφήμου τούτου Γραφείου του Τύπου, οι όποια άπασχολούν χαρτί, μελάνη, και τηλεγράφον, μάς έρχονται διά των ήμερησίων άθηναϊκών έφημερίδων δύο και τρεις ήμέρας προτού τερο! Είναι ειρωνεία να διαβάσω μεν ειδήσεις τηλεγραφομένας του Γραφείου του Τύπου, ως έχομεν διαβάσει πρό ήμερών εις άθηναϊκάς Έφημερίδας!

Δέν ύπόκειται αύτό τό Τεμπέλχανειον, που λέγεται Γραφείον του Τύπου εις κανένα έλεγχον, ό Υπουργείον των Έξωτερικών μωριών;

ΚΑΤΗΓΓΕΛΘΗ υπό της έλληνικής Κυβερνήσεως ή Έλληνογαλλική Έμπορική Συνθήκη, κατόπιν της αύξήσεως του εισαγωγικού δασμού των έλληνικών κρασιών εις τό δεκαπλάσιον του μέχρι τούδε πληρονομένου δασμού. Ζήτω, λοιπόν ή Γαλλία του Βενιζέλου, ένεκα της όποιας κατεστράφη ή Έλλάς εν Μικρά Ασία!

Απεφασίσθη ή ίδρυσις αυτόνόμου Κομινικού Οργανισμού. Τό σχετικό νομοσχέδιον θα τεθή ύπ' όψιν των Αρχηγών των Κομμάτων.

ΕΛΛΗΝΟΦΟΡΙΑ

Κον Α. Γ. Καλοχωρί. Δέν έδη άρριεθή ή διατριβή σου, διότι στηρίζεται επί άσφαλήνης βάσεως. Μήνεται των Επιδιωκόντων της Δημοτικής Παιδείας Φιλανθών και Παραμυθίας ως μη διορίζοντων τους άδισκίτους ακόμα Ηπειρώτας διδασκαλιστάς, άλλά Κερκυραίους κοινώτους, εν οι εν λόγω Επιδιωκόντες δέν ένεχόνται ποσώς εις τούτο. Μόνον τό Υπουργείον έθεσε τούς άριστοκρατικούς όρους του διορισμού των διδασκαλιστών και μόνον αύτό διορίζει.

Εσωτερικοῦ	Δρ.	75
Εξωτερικοῦ	Δο.	75
Διμερούς	Δολ.	7

[illegible]

οὐ πύτωσιν, οὐτὶ τὸ σπουδαϊότερον μέρος
 τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ Ἐξουχότης σας.
 Ἡ ἐπιθυμία τῆς Κοινότητος Ζίτισης εἶ-
 ναι, ὥς εἰμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσω πάλ-
 λιστα, νὰ παύσῃ πᾶς τις δικαστικός
 γὰρ διὰ τὸ Κληροδότημα αὐτό, διότι ἀ-
 σφαλὸς προβλεπῇ, οὐ καὶ εἰς τὴν περὶ
 πτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἐκδοθῇ εὐνοία, ἡ
 ἀπόφασίς δὲν ἔχει νὰ κερδίσῃ τὴν Ζίτσα,
 ἰσθῶσον ἡ μὲν περιουσία τοῦ Παπασταύ-
 ρου εἶναι γνωστὴ, ὁ δὲ Νικητὴς ἐκτε-
 λεστής καὶ μὴ παραπενοίης ἄλλωστε εἰς
 τὴν διακατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Ζι-
 τσαίου, δὲν κέκταιται περιουσίαν τινα. Ἡ
 Ζίτσα δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ γυμνώσῃ ἐντελῶ-
 τὸν Παπασταύρουν. (Σημειώσεις εἰνα
 ὁ εἰ, διετῆ φυλάκισιν καταδικασθεὶς δι-
 τὸς εἰς βάρους τοῦ Κληροδοτήματος κατὰ
 χρήμασι) διότι εἶναι ἀνεφικὸς καὶ κλη-
 ρονόμος τοῦ Ζιτσαίου καὶ καλῶς πα-
 ριτώτης. Ἡ Ζίτσα γνωρίζει, οὐτὶ ὁ Πα-
 πασταύρος, σινεννοσούμενος μετὰ τῶν συγ-
 γυνών τοῦ Ζιτσαίου, ἤθύναντο εὐχρέ-
 σεσται ν' ἀνατρέψῃ τὴν διαθήκην καὶ ἡ
 Ζίτσα νὰ μετῇ μετὰ κενὰς τὰς χεῖρας.
 (Σημ. ὡς νὰ μὴ τὸ ἐπρέξαν, εἶναι γνω-
 στὸν οὐτὶ τὸ ἤδη λειτουργοῦν Κληρὸς δὴ γ-
 μναι τοῦ Ζιτσαίου ἀπετελέσθη ἀπὸ τὰ ἀ-
 νάγασιν ὡς ὑπὸ τῆς Ἀνακρίσεως καὶ α-
 σχεθέντα εἰς τῶν ἐκτελεστῶν χρήματα
 καὶ δὴ τὰ ἐπ' ὅρασι των κατατεθεῖς μένα
 εἰς τὸν Κρυστὶ—Λυοναίης Γαλλίας. Πι-
 θανὸν τὰ πράγματα νὰ παριστάνωνται
 ἡμῖν διαφοροτρόπως ὅλλ' ἡ ἀλήθεια εἶ-
 ναι ὅτι ἐν προσφάτῳ 30 ἕως 40 χιλί-
 σις, δρομαὶ ἤμεις εἰ κάτοικοι τῆς Ζι-
 τσης, εἴνεκεν ἡμετέροις μόνον δικαιοῦ-
 χαι ἐνδιαφερόμενοι θεωροῦμεθα πλέον ἢ
 κινουοιμένοι. (Σημείωσις. Πῶς καὶ
 ὁ κῶς ἡρητήθη περὶ τούτου ἡ Κοινότης;
 Δικαιοῦχος τοῦ Κληροδοτήματος δὲν εἶ-
 ναι μόνον ἡ ἐνεστώσα γενεὰ ἀλλὰ καὶ
 οἱ μέλλοντες τοιαῦτοι. Οὐκ οὐδὲν ὀφεί-
 λεται τὸ ἀειμνήσει δὲν μνηστικὴ διαθήκη καὶ οἷ-
 ον ἀπεφάνθησαν καὶ τὰ ἐπιληφθέντα
 τῆς Πρωτοκυρίας Δικαστήρια ἀπὸ τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου μέχρι καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 Πά-
 νου. Ἀλλὰ τοῦ ἡ γνώσις οὐδὲν καὶ
 οὐτὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ χρήματα αὐ-
 τῶν. Ἡμᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο ἡ δικ-
 αὶ καὶ ἐκτέλεσις ἀμετακίνητων ἔργων
 ἀπὸ αἱ νομικὰ αὐτὰ λεπομέρεται). Ὁ
 Κίρκος, δὲν ὡς αὐτὰς, οὐτὶ ἡτο ἐδῶ ὡμί-
 λησιν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ
 ἀρεκάμενος, ἵνα ἐνεργήσῃ παρ' ἡμῖν, ὁ-
 ὅτι ἀπαγορεύει τὸ συμφέρον τῆς Ζίτισης, με-
 τοποποίησιν οὐτὶ ἡ πρόστασις ἀπαράδε-
 κτος, εἰς οὐ ἐννόμη, οὐτὶ οἱ μὴ θέλον-
 τες νὰ περικοπῇ ἡ ὑπόθεσις παριστάν-
 οντες εἰς ὑμᾶς τὰ πράγματα διαφο-
 ρτικὰ καὶ ἐξογκωμένα. (ΣΗΜ. Εἶναι ἀνά-
 γκα νὰ γνωστῇ, οὐτὶ ἀπὸ δὲν ἀπευθινε-
 ναι ἡ ἐπιστολὴ ἀπὸ καιροῦ ὡς Ἐπιτρο-
 πῆς τοῦ Κληροδοτήματος καὶ μάλιστα
 κυριότερον, ὡς ὁ ἡ γράφων τὰν ἀπο-
 στέλλει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγνώριζε ἅμι-
 νὰ τὰ κατὰ τὸ Κληροδοτήμα, καὶ συνε-
 πῶς πᾶσα ἄλ ἡ εἰρήνησις ἦτο περικε-
 ῖται ἐν πάσῃ περιπετῶσι καὶ γενομένῃ θά-
 νει μὴ δυνάμεται.) Ἡ Κοινότης Ζίτισης,
 ὁρῶντι μου θὰ οἶς ἐγγνωμονὴν ἐάν
 ἐστῇτε συμβιβασμένοι μετὰ τὸ ἄνω-
 γνόν, ἀπὸ εἰς ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι
 οἱ οἱ Ζίτισης θεωροῦνται νὰν λείπῃ τὰ
 ἐκτελεσθέντα, δὲν πιστεύω ἡ
 ἐπιτροπὴ νὰ παραβλέψῃ τὴν ἐπιθυμίαν
 τῆς δικαιοῦχου καὶ ὀνήτης, καὶ
 νὰν τὴν τέρμα πλέον εἰς τὰς δικα-
 ῖας ἐν τῇ μετὰ τὸν ἀπάναν. (Σημείω-
 σις. Ἰδού ὁ ἀνθρώπος ὅστις ἀποφασίζει
 τὰς ἐλαχίστας ὁ δικαστικὰς ἐκτάσεις,
 νὰν ἐν κείνῃ μὲν τὸν τοὺς ἀντιδικούς
 ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ ἑκατομύρια, τὰ ὁ
 κατὰ μετὰ δικαιοσύνης προτείνει, ὅπως
 ἐκτελεσθῶσι εἰς τοὺς ἀντιδικούς.) Ἀρκί-
 τῃς ἐν βλέμμα εἰς τὰς μέχρι τοῦδε
 ἀνακρίσεως χιλιάδας δραχμῶν. Καὶ πᾶ-
 ρι τῆς Ζίτισης μόνον, παρακαλῶ εἰς ὄνο-
 μα τοῦ πλεῖστου τῶν κατοίκων
 τῆς νὰν ἐκτελεσθῇ ἡ πλῆ, ἡ

Τὸ ἐπιμύθιον τῶν ἐν ἀνωτέρῳ τὸ ἐκ-
αίρει ἡ λαϊκὴ ρησις ἐὸ λυκάρι μὴ πει-
κῶς.
Ἐν Ζίτση τῇ 15ῃ Μαρτίου 1931
Ἐνός Ζιτσαῖος

Ἐν Ράϊκου σήμερον, ἡν τριακοστήν τευ μηνός Νοεμβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἑννεακιοστοῦ τοῦ τριακοστοῦ (1930) ἔτος, ἡμέραν Κυριακὴν κοινὴν 10 π.μ. συνεληθὲν τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικῆς Συμβουλίου ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ ὅπου τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Μάνθου Μπέττικα, ἀποπελευθεύοντα ἐκ τοῦ Προέδρου Μάνθου Μπέττικα, τοῦ ἀντιπροέδρου Δημ. Παπανικολάου, καὶ τῶν Συμβούλων Βασίλ. Τζούμα, Δημ. Οἰκ. νόμου καὶ Βασίλ. Εὐδ. Μόσχου, παρόντος καὶ τοῦ Κοινοτικῆς Γερμανέως Κωνσ. ἀντίστου Σιώδου, καὶ ἀκούσαντα τοῦ Προέδρου ἀναγγελλάντες αὐτοῖς, ὅτι ὁ ἡμετέρας Κοινοτικῆς κύριος ἑσώγος Ματθόπουλος, διαμένων προσωρινῶς ἐν Ἱταλίαις, ἐδώκεν ἡμῶν εἰς τὴν ἡμετέραν Κοινοτικὴν Σημαιοὶν μεταξωτὴν μὲν ὡς ὁ χρυσός, ἀξία τριῶν χιλιάδων δραχμῶν (3000) δύο σάκους τσίγαντο καὶ μὲν κἀννοῦλιν μπερούζην διὰ τὴν κλήρην «Ἑλρά» ἀξίας ἑννεακιοσίων δραχμῶν (500).

κυνθου, παρὰ Χρή-
ου Τριανταφύλλου

α. α. Ο Είρηνοδίκης Πρωγονίου
Νικόλαος Μάξης

Τὸ ἐπὶ τῆς οὐδοῦ Ἀδέρωφ
νάστιμα νεοτερισμοῦ Ἀριστὶ
ν Τάμα παλικά, συγκεντρῶναι
τὰ εἶδη τῆς ἐποχῆς, εἰς πλουσί
συλλογὴν Ὑποκάμισα, γραβά
κάλτσαις, ἔτοιμα παλὰ, πλεκτά
φορα, στήλαις καὶ φαναράκις,
πλουσίᾳ συλλογὴ μουσικῶν ὁ
ων καὶ κελ.